

Sygn. akt I C 1930/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Kruźlak

Protokolant Maja Foremny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 grudnia 2016 roku w Ś.

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko A. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. S. na rzecz Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 422,12 zł (słownie: czterysta dwadzieścia dwa złote dwanaście groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. nie obciąża pozwanej obowiązkiem zwrotu stronie powodowej kosztów procesu;

IV. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności, co do kwoty 422,12 zł.

Sygn. akt I C 1930/16

UZASADNIENIE

Powód Towarzystwo (...) S.A. w W. w pozwie z dnia 2 października 2015 roku skierowanym przeciwko A. S. domagał się zasądzenia kwoty 527,72 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty a ponadto zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu podał, że pozwana ubezpieczyła u powoda należący do niej pojazd komunikacyjny w zakresie odpowiedzialności OC pojazdów komunikacyjnych. Ubezpieczyciel w zamian za udzieloną ochronę ubezpieczeniową winien otrzymać od pozwanej należną mu składkę, stanowiącą ekwiwalent udzielonej ochrony ubezpieczeniowej. Mimo że ochrona ubezpieczeniowa trwała przez ustalony w umowie okres, pozwana nie uiściła w pełni należnej ubezpieczycielowi składki. Powód wezwał pozwaną do dobrowolnej zapłaty spornej kwoty, wskazując jednocześnie, że w przypadku jej niezapłacenia sprawa zostanie skierowana na drogę sądową. Na dochodzoną pozwem kwotę składała się należność z tytułu składki w wysokości 393,66 zł, odsetki naliczone od dnia następnego po dacie wymagalności to jest od dnia 1 listopada 2012 roku do dnia poprzedzającego wniesienia pozwu, to jest 134,06 zł.

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym zasądzono od pozwanej dochodzoną kwotę z odsetkami i kosztami.

Nakaz zapłaty z dnia 10 listopada 2015 roku doręczono skutecznie pozwanej dopiero w dniu 20 czerwca 2016 roku. Pozwana A. S. złożyła sprzeciw od tego nakazu zapłaty, wobec czego Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Świdnicy.

Na rozprawie pozwana, nie przecząc obowiązkowi zapłaty co do zasady, uznała żądanie pozwu w części, wnosząc o oddalenie w dalszym zakresie. Uznana kwota 422,12 stanowiła należność określoną w wezwaniu do zapłaty, które zostało sporządzone przez powoda w dniu 23 maja 2013 roku, a następnie wysłane na błędny adres i tym samym nie zostało prawidłowo doręczone pozwanej. Gdyby wezwanie doręczono prawidłowo, nie powstałaby dalsza zaległość. Pozwane podniosła też, że po otrzymaniu nakazu zapłaty w postępowaniu elektronicznym, próbowała się porozumieć z powodem co do zapłaty uznanej przez nią kwoty, ale żądano zaspokojenia roszczenia w pełnym zakresie. Dlatego też nie wpłaciła uznanej kwoty wcześniej, czekając na rozstrzygnięcie sądu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. W. jako właściciel samochodu marki F. (...) nr rej. (...) zawarł z powodem umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu w dniu 22 października 2011 roku na okres jednego roku. Składka w wysokości 571 zł miała być płatna w ratach: pierwsza w kwocie 145 zł płatna do 27 października 2011 roku, kolejne 3 raty po 142 zł płatne w terminach: do 20 stycznia 2012 roku, do 20 kwietnia 2012 roku, do 20 lipca 2012 roku.

Dowód: polisa nr (...) – k. 28

T. W. sprzedał samochód E. M. umową zawartą w dniu 21 stycznia 2012 roku.

Dowód: umowa – k. 29

Pozwana A. S. nabyła ten samochód od E. M. umową zawartą w dniu 11 lutego 2012 roku. W umowie pozwana podała swój adres: (...)-(...) O. 118.

Dowód: umowa – k. 30

Powód skierował do pozwanej wezwanie do zapłaty noszące datę 23 maja 2013 roku. Wzywał pozwaną do uiszczenia kwoty 393,66 zł z tytułu należności głównej oraz kwoty 28,46 zł tytułem odsetek na dzień 23 maja 2013 roku, łącznie 422,12 zł. Wskazał, że zobowiązanie wynika z polisy nr (...). Jego wymagalność określił na dzień 31 października 2012 roku z uwagi na fakt wystawienia polisy w dniu 27 października 2011 roku. Pismo skierował na adres O. 118 (...)-(...) R..

Dowód: wezwanie do zapłaty – k. 31

Bezspornym jest, że pozwana nie wypowiedziała umowy ubezpieczenia po nabyciu pojazdu, nie zapłaciła też należnej składki, przypadających za okres, od kiedy samochód stał się jej własnością. Przed doręczeniem jej nakazu zapłaty w postępowaniu elektronicznym pozwana o roszczeniu nie wiedziała.

Sąd zważył:

Strony łączyła umowa ubezpieczenia uregulowana w kodeksie cywilnym oraz przepisach ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym funduszu gwarancyjnym i polskim biurze ubezpieczycieli komunikacyjnych z dnia 22 maja 2003 r. (Dz. U. Nr 124, poz. 1152) w brzmieniu obowiązującym w chwili nabycia pojazdu przez pozwaną.

Stosownie do przepisu art. 805 § 1 k. c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Zgodnie zaś z art. 813 § 1 k.c. składkę oblicza się za czas trwania odpowiedzialności ubezpieczyciela. W myśl art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Pozwana nie zawarła umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu bezpośrednio z powodem, jednakże umowę taką zawarł poprzedni właściciel F. (...) nr rej. (...), a pozwana nabyła samochód w czasie obowiązywania tej umowy. Zgodnie z przepisem art. 31 ust. 1 powołanej wyżej ustawy o ubezpieczeniach

obowiązkowych (...) w razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z wpływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, wypowie ją na piśmie. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC, ulega ona rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia.

Nie może budzić wątpliwości odpowiedzialność pozwanej za zapłatę składki, gdyż w myśl art. 32 ust. 4 cytowanej ustawy posiadacz pojazdu mechanicznego, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu ponosi odpowiedzialność wobec zakładu ubezpieczeń za zapłatę składki należnej za okres od dnia, w którym nastąpiło przeniesienie na niego prawa własności pojazdu. Posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, ponosi solidarną odpowiedzialność z posiadaczem pojazdu, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, za zapłatę składki należnej zakładowi ubezpieczeń za okres od dnia przeniesienia prawa własności do dnia powiadomienia przez niego zakładu ubezpieczeń o okolicznościach, o których mowa w ust. 1.

Pozwana nie kwestionowała okoliczności, stanowiących podstawę żądania. Tym samym należało zasądzić od pozwanej na rzecz powoda zaległą składkę obliczoną proporcjonalnie do okresu objęcia ochroną ubezpieczeniową pojazdu stanowiącego własność pozwanej.

Pozwana uznała żądanie pozwu do kwoty 422,12 zł. Z przepisu art. 213 § 2 kodeksu postępowania cywilnego wynika, że sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie powództwa jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Brak podstaw by zakwestionować uznanie pozwu dokonane przez pozwaną.

W okolicznościach sprawy, na które powołała się pozwana, nie sposób jednak uznać, by żądanie zasądzenia odsetek skapitalizowanych za okres od 24 maja 2013 roku do 20 czerwca 2016 roku było uzasadnione, bowiem takie żądanie pozostaje w sprzeczności z zasadami współzycia społecznego (art. 5 k.c.). Pozwana prawidłowo podała swój adres w umowie sprzedaży pojazdu, wskazując kod pocztowy. Powód posiadał więc dane do skutecznego wezwania pozwanej do zapłaty w krótkim terminie po dacie wymagalności kwoty. Mimo tego, nie dochowując należytej staranności, powód skierował do pozwanej wezwanie do zapłaty, wysyłając je na błędny adres, a następnie, po zwrocie przesyłki, pomyłki swej nie skorygował. Określona w wezwaniu z dnia 23 maja 2013 roku kwota wynosiła 422,12 zł. Dopiero po ponad dwóch latach od tego wezwania powód skierował pozew, w którym ponownie błędnie oznaczył adres pozwanej. Ostatecznie pozwana otrzymała wezwanie do zapłaty po okresie ponad 3,5 letnim od wymagalności kwoty. Doliczenie więc skapitalizowanych odsetek za ten okres oraz zasądzenie odsetek za okres dalszych 8 miesięcy od złożenia pozwu do skutecznego jego doręczenia nie znajduje uzasadnienia. Powód jest profesjonalnym podmiotem, który winien w przypadku dokonywania tego rodzaju czynności wykazać należyłą staranność. Jakkolwiek brak winy po stronie dłużnika nie jest okolicznością zwalniającą go od zapłaty odsetek, to w tych okolicznościach zarzut pozwanej uznać należy za zasadny. Szczególnie, że uznała żądanie do kwoty wskazanej w wezwaniu z dnia 23 maja 2013 roku. To czyni prawdopodobnym jej twierdzenie, że w przypadku prawidłowego wezwania dokonanego w 2013 roku, nie zachodziłaby potrzeba wytoczenia powództwa.

Kierując się powyższymi okolicznościami i zasadą słuszności na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążono pozwanej kosztami procesu.